

Douwe van der Veer over speciale zwemlessen BOBOZ:

'Je doet het voor de voldoening en de trots die je voelt als het kind slaagt'

SPIJKENISSE - Het water spat alle kanten op. Er wordt hard gelachen en een man valt achterover in het ondiepe water. Al 25 jaar lang staat elke zaterdag een groep Spijkenisser vrijwilligers klaar om aan ongeveer vijfendertig licht verstandelijk of lichamelijk gehandicapte kinderen de kunst van het zwemmen bij te brengen. Zij doen dit in het zwembad Waterland. Deze groep zweminstructeurs en begeleiders, die geheel belangeloos hun diensten verlenen, hebben zich sinds vorig jaar, om een aantal praktische redenen, verenigd in de BOBOZ (Bond Opgericht Bijzonder Onderwijs Zwemmen). Met veel plezier geven zij zwemles aan kinderen vanaf vier jaar, veelal afkomstig van ZMOK-, MOK- of LOM-scholen.

De groep is destijds ontstaan vanuit een groep ouders die het gevoel had dat hun kinderen, gezien de aard en mate van de handicap, tussen wal en schip vielen voor wat betreft het zwemonderwijs. Om met eigen instructeurs te kunnen werken zijn na verloop van tijd een drietal van hen een cursus zweminstructeur gaan volgen. Hierdoor was de club niet meer afhankelijk van de gemeente-instructeur. Bij de club van drie kwam nog een zwemleraar die door toeval met de groep in contact kwam en zich aangetrokken voelde tot het werk dat zij verrichtte.

Omdat de kinderen uit hun doelgroep een speciale, zeer persoonlijke aanpak nodig hebben, wordt lesgegeven in groepjes van maximaal vier kinderen. De vereniging steunt dan ook op een grote groep vrijwilligers die bereid is elke week een uurtje vrij te maken voor de kinderen. „Deze kinderen hebben een grote behoefte aan regelmaat en, wat daar sterk mee samenhangt, een bekend ge-

Omdat de kinderen veel aandacht nodig hebben wordt er gezwommen in lesgroepjes van maximaal vier kinderen. (Foto Fox Fotografie)

zicht', meent Douwe van der Veer, voorzitter, zweminstructeur en vader van een van de kinderen. Hij legt uit: „Wij volgen het reguliere instructieprogramma maar geven les aan kinderen die bijvoorbeeld hyperactief of enigszins autistisch zijn. Duidelijk is dat de benadering zeer persoonlijk dient te gebeuren. Daarnaast duurt alles veel langer. Deze kinderen pakken het niet zo snel op. Voordat het kind op kan voor zijn diploma is het minimaal twee keer zo lang bezig geweest als een 'normaal' kind.' Van de vrijwilligers, veelal ouders van de kinderen, wordt dan ook veel gevraagd. „Je moet goed met kinderen om kunnen gaan. Daarbij is geduld in dit geval niet alleen een schone, maar zeker ook een noodzaak. Die twee punten moeten in je zitten anders red je het

niet. De kinderen moeten elk op hun eigen wijze behandeld worden. Het is de hele les ook nog eens extra opletten geblazen, want ben je met de een bezig dan is de ander al weer wieberen'', verzekert Douwe. Dat de begeleiders hun enthousiasme over kunnen brengen op de kinderen is duidelijk als je hen bezig ziet in het water. Ze spatteren er heerlijk op los. Vooral het speelkwartiertje is zeer in trek bij de jonge zwemmers. De drijfplankjes worden naar hartelust gebruikt om mee te drijven maar ook om er de opponent mee van het lijf te houden. Het is zwaar weer in het bad als de kinderen schaterlachend de begeleiders achterna zitten. De doelstelling van de vereniging is om de kinderen zover te krijgen dat zij op een dag voor het KNZB-diploma mogen zwem-

men. Omdat niet elk kind even 'mooi' zwemt, wordt wel bij aanmelding aangegeven dat het hier gaat om een licht gehandicapt kind dat speciaal onderricht heeft genoten. Het badpersoneel helpt, eveneens vrijwillig, mee tijdens het wekelijks instructie-uurtje. Volgens Douwe werd deze hulp door de gemeente lang gezien als een vorm van subsidie. Financiële bijstand heeft de vereniging nog niet binnen kunnen slepen. Wellicht dat de huidige poging zijn vruchten af zal werpen. Gezien de langdurige lesperiode, heeft de vereniging het lidmaatschapsgeld altijd laag gehouden. Per kind wordt f 17,50 per maand gevraagd voor een uur zwemmen per week. „Bij een ledenaantal van 35 spelen wij net quitte. De huur van het nieuwe bad zal, naar het zich laat aanzien,

flink hoger liggen. Onze hoop is dan ook op een subsidietoewijzing gevestigd, anders hebben we een klein probleem'', vreest Douwe. Ondertussen spartelen de kinderen vrolijk door, zich niet bewust van de financiële perikelen. „Voor de kinderen betekent dit uurtje zwemmen, ontspanning. Maar ook ontspanning maakt moe. Zij leven zich zo uit, dat velen 's-middags een dutje doen om bij te komen'', vertelt Douwe lachend en vervolgt: „Als de kinderen uiteindelijk voor het diploma opgaan geeft dat ons een trots gevoel. Voor dat gevoel en de voldoening die je voelt als zij zichtbaar plezier hebben in het water, doe je het, anders niets.'' Nadere informatie over BOBOZ is verkrijgbaar via tel. 615652.

LINDA DREIER GLIGOOR